

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Promovarea acestui act normativ este determinată, în principal, de necesitatea:

- de a eficientiza recuperarea creanțelor bugetare aflate în cadrul procedurilor de insolvență;
- evitării afectării mediului concurențial prin folosirea procedurilor insolvenței în mod abuziv, prin aceea că unii debitori își protejează astfel creanțele;
- combaterii tendinței unor contribuabili de a utiliza mecanismele reglementate de legea insolvenței cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat;
- îmbunătățirii cadrului legal pentru crearea premiselor unui vot echilibrat care să respecte atât interesul bugetar imediat, dar și interesul economico-social general al României;
- asigurării unor proceduri de prevenire a insolvenței și de insolvență orientate către societățile aflate în mod real în dificultate,

I. Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare

Evoluția arieratelor totale în perioada 2015-2018 ale persoanelor juridice evidențiază creșterea graduală a acestora, ajungând la 31 iulie 2018 să fie cu 10% acumulate mai multe arierate față de anul 2015 (98.273,2 milioane lei, față de 89.464,6 milioane lei).

În structură, arieratele recuperabile au scăzut cu 27 % (19.941,7 milioane lei în anul 2015, față de 14.499 milioane lei la 31.07.2018), în timp ce arieratele nerecuperabile au crescut cu peste 20% (de la 69.522,9 milioane lei în anul 2015 la 83.774,2 milioane lei la 31.07.2018).

Arieratele aferente contribuabililor care intră sub incidența legislației privind insolvența (incluse în categoria arieratelor nerecuperabile) au înregistrat, la rândul lor, creșteri de peste 9 % (de la 57.938 milioane lei în anul 2015 la 63.243,3 milioane lei la 31.07.2018).

Situația la 31 iulie 2018 relevă faptul că la această dată un număr de 28.620 contribuabili se aflau sub incidența legislației privind insolvența, din care: în insolvență – 6.441 contribuabili, în reorganizare – 1.367 contribuabili și în faliment – 20.812 contribuabili. Peste 59% din arieratele înregistrate la 31 iulie 2018 de către acești contribuabili sunt aferente celor aflați în faliment (37.362,7 milioane lei), în timp ce numai 6% sunt aferente contribuabililor aflați în reorganizare (3.925,36 milioane lei). De asemenea, s-a constatat că valoarea obligațiilor fiscale constituite după data intrării în procedura insolvenței înregistrează o creștere de 150% față de valoarea arieratelor existente la data intrării în insolvență.

De menționat este faptul că circa 76% din arieratele nerecuperabile sunt aferente contribuabililor aflați în procedura insolvenței, iar rata de încasare a arieratelor nerecuperabile este de aprox.4,6%, aceste încasări cuprinzând atât încasările din creanțele înscrise la masa credală, cât și din creanțe curente și din planul de reorganizare. Pe de altă parte, rata de colectare a arieratelor aferente companiilor aflate în reorganizare este de 11,5%, care vizează creanțe din planul de reorganizare și creanțe curente, în timp ce rata de recuperare a creanțelor din masa credală se situează la numai 0,28% din veniturile bugetului

1. Descrierea situației actuale

general consolidat colectate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În aceste condiții, se impune adoptarea unor măsuri de eficientizare a recuperării creanțelor bugetare ale companiilor aflate în cadrul procedurilor de insolvență, respectiv măsuri suplimentare de salvare a acestora, având în vedere că astfel de măsuri conduc și la o rată superioară de recuperare a creanțelor bugetare.

În prezent, conform prevederilor art.5, alin.(1) al art.5, administratorul judiciar are obligația doar de a supraveghea operațiunile de gestionare a debitorului pentru care s-a deschis procedura de insolvență.

În prezent, valoarea-prag stabilită pentru introducerea cererii de insolvență este de 40.000 lei, fiind stabilită atât pentru creditori, cât și pentru debitor. Organizarea propriei insolvențe în scop fiscal a devenit de multă vreme o practică foarte răspândită, cu grave prejudicii aduse bugetului public. Astfel, prevederile legii insolvenței sunt folosite prin abuz de drept ca instrument de eludare a legilor fiscale, respectiv acumularea de obligații bugetare, golirea de patrimoniu a societăților, stoparea executărilor silite prin cererea insolvenței, înființarea altor societăți care preiau activitatea și circuitul se repetă. Aceste scheme fiscale bazate pe insolvențe repetate, au efecte grave și asupra mediului concurențial, prin faptul că există în permanență în piață și acest gen de comercianți care neplătind practic impozite folosesc prețuri de vânzare sau tarife pentru servicii prestate semnificativ sub cele normale, care înglobează și impozitele plătite de contribuabilii onești.

Conform legislației actuale, debitorul poate solicita desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar care îi va administra procedura. În practică au fost frecvente situațiile în care practicianul în insolvență desemnat de debitor a urmărit, împreună cu aceasta, fie excluderea unor creditori, fie înscrierea sub condiție suspensivă, fără drept de vot, ale unor creanțe considerabile, structura masei credale conform tabelului preliminar fiind viciată cu scopul vădit al confirmării administratorului/lichidatorului judiciar dorit de debitor.

În prezent, nu există interdicții legate de votul creditorului care are în cadrul procedurii insolvenței și calitatea de administrator special.

În prezent nu există instituită incompatibilitatea între calitatea de membru al Comitetului creditorilor și calitatea creditorului de administrator special sau de afiliat cu debitorul insolvent.

În prezent, conform art.57, practicianul în insolvență, în calitatea sa de organ care aplică procedura, nu poate fi sancționat sau obligat la plata oricăror cheltuieli de către instanța de judecată sau de altă autoritate, pentru fapte sau omisiuni imputabile debitorului.

Trebuie ținut seama de faptul că odată cu ridicarea dreptului de administrare și/sau dizolvarea societății, administratorul/lichidatorul judiciar devine unicul reprezentant legal al societății aflată în insolvență, urmând să asigure conducerea activității acesteia și, în această situație, pentru responsabilizarea acestuia este necesar ca acesta să răspundă pentru neîndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor sale. Ori, în practică sunt întâlnite foarte multe situații în care aceștia permit debitorului să ia decizii și ulterior ridicării dreptului de administrare sau a dizolvării.

Conform art.59, alin.(1), administratorul judiciar are obligația depunerii lunare a unui raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor

cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum și, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii, menționând în raport și onorariul încasat, cu precizarea modalității de calcul al acestuia. Însă trebuie ținut seama de faptul că pentru a putea oferi judecătorului sindic și celorlalți creditori informațiile relevante referitoare la cauzele care au generat intrarea în insolvență, și în special comportamentul debitoarei în interiorul procedurii, mai ales dacă intrarea în procedură s-a făcut pentru a evita plata obligațiilor bugetare sunt necesare informații referitoare la conduita debitorului în raport cu organul fiscal central sau local, cu indicarea aspectelor relevante ce rezultă din actele de control încheiate de organele abilitate (inclusiv cele referitoare la autorizări necesare în vederea derulării activității de bază a debitorului).

În prezent, nu există interdicții legate de desemnarea, de către administratorul judiciar, a unor persoane de specialitate (avocați, experți contabili, evaluatori, etc.) în scopul îndeplinirii atribuțiilor sale.

Art. 67 impune la alin. 1 ca, la cererea debitoarei de deschidere a procedurii, să fie depuse o serie de acte obligatorii, dar instituie sancțiune doar pentru o parte dintre acestea. Astfel, în ceea ce privește lipsa notificării organului fiscal cu privire la deschiderea procedurii, nu a fost stabilită o sancțiune, similară celorlalte situații, respectiv de respingere a cererii de deschidere a procedurii.

Referitor la creanțele născute după data deschiderii procedurii, art. 75 alin. 3 prevede obligația administratorului judiciar de a analiza cererea de plată, împotriva măsurilor dispuse de acesta creditorul având dreptul de a formula contestație conform art. 59 alin. 5, însă legea nu prevede însă niciun termen imperativ până la care administratorul judiciar să și analizeze o astfel de cerere și nici nu se reglementează o sancțiune pentru situația în care nu întocmește un raport de analiză. În practică, administratorii nu analizează cererile de plată formulate de organul fiscal, deși art. 106 alin. (1) prevede că aceasta trebuie dispusă "de îndată", iar judecătorul sindic respinge cererea de plată formulată direct în fața instanței ca inadmisibilă, motivat de lipsa raportului administratorului judiciar.

În prezent, din modul de redactare a art.102 (1) rezultă că în cazul tuturor contribuabililor care intră în procedura de insolvență, organele de inspecție fiscală sunt obligate să realizeze inspecția fiscală în termenul de 60 de zile. Având în vedere, pe de o parte, numărul foarte mare al acestor contribuabili în raport cu capacitatea de inspecție a ANAF, realizarea acestor inspecții este practic imposibilă. Pe de altă parte, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, unul din principiile de bază ale inspecției fiscale, tocmai pentru a asigura realizarea dezideratelor de eficiență și eficacitate a activităților de control fiscal de toate tipurile, îl reprezintă analiza de risc. Mai mult, sunt foarte numeroase și situațiile în care în patrimoniul contribuabililor care intră în insolvență nu se regăsesc elemente de activ care să asigure nici măcar recuperarea creanțelor pe care organele fiscale le au înregistrate deja în evidența fiscală și, în concluzie, în aceste cazuri realizarea unei inspecții și, eventual, stabilirea unei noi creanțe nu ar avea niciun efect pentru că oricum se cunoaște faptul că nu va putea fi recuperată nicio creanță.

În prezent, în lipsa unor prevederi concrete, este o practică neunitară în ceea ce privește modalitatea de înscriere a unei creanțe fiscale stabilită printr-un act administrativ fiscal contestat în condițiile stabilite de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ. Astfel, aceste creanțe sunt fie înlăturate de la masa credală, fie înscrise sub condiție suspensivă (fără drept de vot), fie sub condiție rezolutorie

(cu drept de vot).

Conform art.133, alin.(5) planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în acțiuni, indiferent de situația societății debitoare.

În prezent, nu există prevederi referitoare la limitarea, până la un anumit prag, a reducerii de către administratorul judiciar a creanțelor bugetare negarantate.

În prezent, deși legea prevede soluționarea cererii de intrare în faliment cu precadere și urgentă, în practică, cererile de intrare în faliment trenează în mod nejustificat, extrem de mult, fiind astfel acumulate, în mod nejustificat, noi debite în sarcina debitoare.

Conform prevederilor art.169, nici administratorul judiciar și nici lichidatorul nu sunt obligați să indice persoanele culpabile de insolvența debitorului. În aceste condiții, de multe ori, chiar în măsura în care sunt identificate cauzele de antrenare a răspunderii patrimoniale, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar refuză să promoveze o astfel de cerere, motivând că și creditorii pot formula o astfel de acțiune. Însă, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile formulării cererii de atragere a răspunderii, organul fiscal sau ceilalți creditori sunt împiedicați să o formuleze, procentul de 50% a valorii creanțelor înscrise la masa credală, existent în momentul de față fiind extrem de ridicat.

De asemenea, în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii de atragere a răspunderii, iar împotriva acesteia administratorul/lichidatorul nu face apel, nu există posibilitatea legală pentru a se formula o cale de atac direct de președintele comitetului creditorilor, ci doar dacă se solicită de adunarea creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor sau în lipsa constituirii unui comitet, de către orice creditor interesat care deține o pondere importantă a creanțelor.

Conform actualelor prevederi legale, atragerea răspunderii persoanelor vinovate pentru intrarea în insolvență se prescrie în termen de 3 ani, prescripția începând să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență. Însă, în practică, sunt foarte des întâlnite cazurile în care derularea procedurii se desfășoară pe o perioadă îndelungată de timp, foarte multe din aspectele ce vizează activitatea anterioară a deschiderii procedurii și, în particular, persoanele care se fac vinovate de cauzarea acestei stări de insolvență, fiind cunoscute de administratorul/lichidatorul judiciar ulterior expirării termenului de 2 ani de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii.

II. Ordonanța de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare

Conform art.28, practicianul în insolvență nu poate fi concomitent administrator judiciar sau lichidator al unui debitor și al creditorului acestuia, însă această interdicție nu se aplică dacă la data numirii practicianului într-o procedură creanța care ar determina apariția stării de incompatibilitate are caracter nelitigios, fiind stabilită prin înscrisuri întocmite de cele două societăți sau prin hotărâre judecătorească irevocabilă, precum și dacă în cele două societăți calitatea de administrator judiciar sau lichidator este îndeplinită de o

SPRL, respectiv de o filială a acesteia.

III. Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

În prezent, conform art.264, la contribuabilii/plătitorii cu capital integral sau majoritar de stat la care s-a deschis procedura insolvenței, potrivit legii, conversia creanțelor bugetare în acțiuni poate fi prevăzută prin planul de reorganizare, în condițiile legii, cu acordul expres, în scris, al creditorului

I. Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare

În vederea creșterii responsabilității administratorului judiciar, în principal prin avizarea prealabilă a operațiunilor patrimoniale, este necesar să se completeze Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și cu prevederi legate de urmărirea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului. Astfel, este important ca administratorul judiciar să verifice dacă aceste operațiuni au fost derulate conform avizului prealabil acordat, să verifice dacă nu s-au derulat și alte operațiuni patrimoniale fără avizul său și să dispună măsurile corespunzătoare. Doar în acest fel, supravegherea exercitată poate avea efectele urmărite, acelea de protejare a patrimoniului și de apărare a intereselor creditorilor.

Se propune impunerea unui prag maxim de 50% al creanțelor bugetare în total creanțe la data deschiderii procedurii dacă cererea este formulată chiar de debitor, fiind astfel urmărită întărirea regulilor referitoare la intrarea în insolvență, respectiv prevenirea intrării în procedură doar pentru a evita plata obligațiilor bugetare

Se propune ca în situația în care cererea de deschidere a procedurii a fost formulată de debitor, desemnarea se va face aleatoriu, dintre practicienii în insolvență înscrși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, care și-au depus oferta la dosar. Propunerea urmărește evitarea oricărei implicări a debitorului în ceea ce privește desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar care îi va administra procedura, fie și în mod provizoriu, până la confirmarea de către creditorii, precum și evitarea, administrării fie și provizorie a societății, de către un practician ales de membrii organelor de conducere ale societății care, prin măsurile lor anterioare deschiderii procedurii, au determinat starea de insolvență a acesteia.

Se propune completarea art.48, prin instituirea unei interdicții în ceea ce privește votul creditorului care are în cadrul procedurii insolvenței și calitatea de administrator special, deoarece acesta este persoana responsabilă cu conducerea activității debitoarei în perioada în care aceasta nu are dreptul de administrare ridicat. Propunerea are ca scop evitarea situațiilor în care aceeași persoană propune măsuri care vizează activitatea debitoarei, iar ulterior decide și adoptarea lor prin votul exprimat în cadrul Adunării, măsuri ce pot veni în contradicție cu interesul comun al celorlalți creditorii, viciindu-se astfel procedura în favoarea unui creditor.

Se propune completarea art. 50, prin instituirea unei incompatibilități între calitatea de membru al Comitetului creditorilor și calitatea creditorului de administrator special sau de afiliat cu debitorul insolvent. Se are astfel în vedere evitarea acelor situații în care debitoarea decide, prin intermediul creditorilor afiliați, cu privire la principalele măsuri ce îi vizează activitatea desfășurată în cadrul procedurii. Având în vedere că o astfel de procedură

2. Schimbări preconizate

situează creditorii și debitorul pe poziții antagonice, este important ca măsurile să nu fie luate de aceleași persoane care le și propun, în practică fiind întâlnite astfel de situații, în care organul colectiv al creditorilor este format din persoane aflate în relații de afiliere cu debitorul și care urmăresc exclusiv interesele acestuia. Astfel se instituie un control obiectiv al creditorilor cu privire la deciziile ce urmează a fi luate.

Se propune completarea art.57, alin.(11) cu o prevedere referitoare la posibilitatea sancționării practicianului în insolvență și obligării la plata unor cheltuieli în cazul în care, în calitate sa de reprezentant legal al debitorului pe perioada desfășurării procedurii insolvenței nu-și îndeplinește corespunzător atribuțiile.

Se propune completarea art.59, alin.(1) în sensul ca raportul să cuprindă și informații referitoare la conduita debitorului în raport cu organul fiscal central sau local, cu indicarea aspectelor relevante ce rezultă din actele de control încheiate de organele abilitate (inclusiv cele referitoare la autorizări necesare în vederea derulării activității de bază a debitorului). Astfel, administratorul judiciar este cel care are acces direct și imediat la toate informațiile privind evoluția anterioară intrării în insolvență, a obligațiilor către creditorii bugetari, precum și a celor privind mișcările patrimoniale realizate de persoanele care reprezintă legal debitorul sau care a asigurat conducerea efectivă. Aceste informații cuprinse în raport pot fi valorificate atât în procedura de atragere a răspunderii prevăzute la art.169, cât și în procedura fiscală de atragere a răspunderii, cu condiția ca acestea să fie cunoscute și creditorilor.

Se propune completarea art.61 cu un nou alineat care să prevadă instituirea unui regim de incompatibilități în ceea ce privește desemnarea, de către administratorul judiciar, a persoanelor de specialitate, în sensul că nu pot fi desemnate în această calitate persoane aflate în relații de colaborare cu administratorul/lichidatorul judiciar, cu debitorul în insolvență sau cu vreunul dintre creditorii. Măsura are în vedere evitarea vicierii procedurii insolvenței.

Se propune completarea art.67, alin.(2), în sensul stabilirii sancțiunii de respingere a cererii de deschidere a procedurii și în situația în care nu este notificat organul fiscal cu privire la deschiderea procedurii. Astfel, intenția de declanșare a procedurii de insolvență conferă organului fiscal un timp suplimentar de analiză, inclusiv de declanșare a inspecției fiscale, de emitere a deciziei de impunere și, ulterior de emitere a deciziei de calcul accesorii sau chiar promovarea opoziției față de o eventuală deschidere de procedură cu re-credință și, ca atare, se impune instituirea unei astfel de sancțiuni.

Se propune instituirea, la art.75, alin.(3), a unui termen de 10 zile de analiză, de către administratorul judiciar, a cererilor de plată pentru creanțele născute ulterior datei de deschidere a procedurii de insolvență și instituirea, la art.75, alin.(4) a unei sancțiuni în cazul nerespectării acestui termen, respectiv acordarea dreptului creditorului care a formulat cererea de plată de a solicita deschiderea procedurii falimentului. Se urmărește astfel evitarea situațiilor care de tergiversare a procedurii insolvenței.

Pentru a se evita utilizarea inefficientă a resurselor umane și materiale ale ANAF în acțiuni fără niciun rezultat în veniturile bugetare, se propune modificarea art.102 (1) în sensul ca și în cazul contribuabililor intrați în insolvență inspecția fiscală să se realizeze doar atunci când există un risc fiscal de nedeclarare a obligațiilor fiscale pe trecut semnificativ și există, de asemenea, și posibilitatea de recuperare.

Se propune includerea, la art.102, a unui text care să prevadă admiterea la masa credală, sub condiție rezolutorie, până la finalizarea acțiunii în contencios, a creanțelor fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat. Astfel, sunt evitate atât practicile neunitare iar, pe de altă parte, organul fiscal va avea drept de vot până la anularea titlului de către instanța de contencios.

Se propune completarea art. 133, alin.(5) cu prevederi legate de posibilitatea conversiei creanțelor bugetare în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ mai multe condiții, respectiv: dacă rezultă din conținutul planului de reorganizare că: societatea debitoare își poate continua activitatea, măsura propusă fiind una viabila pentru societate; aceasta modalitate de stingere a creanței fiscale duce la maximizarea recuperării creanței statului, față de situația intrării debitorului în faliment; conversia se face integral și se efectuează la valoarea creanței fiscale deținute, ea neputând fi cumulată cu măsura reducerii creanței fiscale.

De asemenea, sunt necesare și prevederi legate de data stingerii creanței bugetare în cazul conversiei în acțiuni, precum și privitoare la stabilirea instituției publice ce va exercita drepturile și obligațiile statului român în calitate de acționar. Astfel, în cazul în care statul nu deține acțiuni la respectivul operator economic, pentru acțiunile emise urmare conversiei, drepturile și obligațiile statului roman precum și înregistrarea în evidențele contabile a respectivelor acțiuni se realizează de Autoritatea de Administrare a Activelor Statului, având în vedere faptul că această instituție are ca atribuție stabilită și pe cea de exercitare a tuturor drepturilor și îndeplinirea tuturor obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar/asociat a statului.

Se propune completarea art.133 cu un text care să prevadă pragul până la care se pot reduce creanțele bugetare negarantate.

Pentru evitarea întârzierilor în judecarea cererilor de intrare în faliment, se propune completarea art.143, în sensul instituirii unui termen de maxim 30 de zile de la înregistrarea cererii. De asemenea, în cazul creditorului bugetar, dacă acesta deține două treimi din masa credală și depune cerere de plată a obligațiilor curente sau a celor din planul de reorganizare, judecătorul – sindic constată falimentul debitorului în termen de 10 zile de la depunerea cererii, excepție făcând situațiile în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor.

Se propune modificarea alin.(1) și (7) ale art.169, în sensul ca administratorul/lichidatorul să promoveze acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale, precum și reducerea de la 50% la 30% a valorii creanțelor înscrise la masa credală pentru care poate un creditor poate introduce acțiunea de atragere a răspunderii. De asemenea, se reglementează posibilitatea formulării căii de atac de către creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală împotriva hotărârii de respingere a acțiunii de atragere a răspunderii.

Se propune modificarea art.170, în sensul eliminării termenului de decădere de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență în care poate fi introdusă acțiunea de atragere a răspunderii, această prevedere fiind este în defavoarea creditorilor, privându-i de una din modalitățile de recuperare a creanțelor.

II. Ordonanța de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare

Se propune modificarea alin.(5) al art.28 în sensul instituirii de norme

	<p>tranzitorii în situația practicienilor în insolvență care sunt incompatibili (sunt concomitent și administrator/lichidator judiciar la un debitor și la un creditor al său), respectiv acordarea posibilității de a opta pentru exercitarea unei singure calități, precum și efectele neîndeplinirii obligației de a ieși din starea de incompatibilitate în termenul prevăzut de lege, respectiv nulitatea actelor semnate de către acesta.</p> <p>III. Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Se propune modificarea art.264, în sensul efectuării conversiei creanțelor bugetare în acțiuni în condițiile Legii nr.85/2014, corelându-se astfel prevederile acestui articol cu cele ale art.133 din Legea nr.85/2014, astfel cum se propune a fi modificat prin prezentul proiect de act normativ.</p>
--	---

3. Alte informații	Nu este cazul.
---------------------------	----------------

Secțiunea a 3-a
Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea recuperării creanțelor statului de la debitorii aflați în procedura insolvenței
----------------------------------	---

1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea mediului concurențial, prin stoparea insolvențelor repetate ale persoanelor care folosesc procedurile respective cu scopul sustragerii de la plata impozitelor și taxelor, ceea ce le permite ca pe parcursul funcționării să practice prețuri și tarife mai mici decât cele existente pe piață
--	---

2. Impactul asupra mediului de afaceri	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea mediului de afaceri prin evitarea declanșării unor proceduri de insolvență abuzive, în scopul evitării plății unor creanțe către bugetul general consolidat, precum și măsuri suplimentare de salvare a companiilor
---	---

2.¹ Impactul asupra sarcinilor administrative	Nu este cazul
---	---------------

2.2. Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Prezentul act normativ are un impact pozitiv asupra IMM-urilor din perspectiva îmbunătățirea mediului de afaceri și concurențial și a creșterii gradului de redresare al societăților aflate în insolvență
---	--

3. Impactul social	Prin reglementările propuse se urmărește creșterea gradului de redresare al societăților aflate în insolvență și, implicit, la păstrarea locurilor de muncă, ceea ce conduce la un impact social pozitiv
---------------------------	--

4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
------------------------------------	----------------

5. Alte informații	Nu au fost identificate.
---------------------------	--------------------------

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mil. lei -				
<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 25%;">Indicatori</td> <td style="width: 25%;">Anul curent</td> <td style="width: 25%;">Următorii 4 ani</td> <td style="width: 25%;">Media pe 5 ani</td> </tr> </table>	Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani	Media pe 5 ani
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani	Media pe 5 ani	

	2018	2019	2020	2021	2022	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) impozit pe veniturile microîntreprinderilor						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
--	--	--	--	--	--	--

7) Alte informații						
--------------------	--	--	--	--	--	--

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul
--	---------------

1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice.	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
---	--

2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	
---	--

3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
---	----------------

4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Modificările legislative nu contravin jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.
---	---

5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
--	----------------

6) Alte informații	
--------------------	--

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În procesul de elaborare a prezentului act normativ au fost îndeplinite procedurile prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională, cu modificările și completările ulterioare.
--	--

2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.	Nu este cazul.
---	----------------

3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Prezentul act normativ se avizează de Consiliul Legislativ.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	Prezentul act normativ se avizează de Consiliul Economic și Social.
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul
e) Curtea de Conturi	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, propunerea legislativă a fost afișată pe pagina de internet a Ministerului Justiției și a Ministerului Finanțelor Publice pentru dezbateră publică și a fost dezbătută în cadrul Comisiei de dialog social, constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3) Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a
Măsuri de implementare

1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2) Alte informații	Nu este cazul

Având în vedere cele prezentate, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, *republicată*, a fost elaborat proiectul de **Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative** pe care îl supunem spre aprobare.

MINISTRUL JUSTIȚIEI
TUDOREL TOADER

MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE
EUGEN – ORLANDO TEODOROVICI

